

[Aksel Larsen.]

skulle jeg tro, at så bliver der rigelige midler til i hvert fald at holde det byggeri i gang, som er i gang. Men også her skal der ske en begrænsning.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup har bebrejdet mig, at jeg ikke har villet forhandle positivt om disse ting. Men jeg kan ikke indlade mig på at forhandle positivt om en bremsning af skolebyggeriet og en bremsning af boligbyggeriet. Jeg synes hellere, man skulle interessere sig for at gå den modsatte vej. Jeg kan ikke se andet, end at det med den planløshed og med de panikforanstaltninger, man foretager nu, ender med, at man virkelig kommer derhen, som man har talt om, nemlig i den anden grøft. Man påstår, at der er overbeskæftigelse i byggesektoren. Jeg tror nok, det er overdrevet. Jeg tror for øvrigt endda, at hvis byggeriet — og her tænker jeg både på boligbyggeri og navnlig på offentligt byggeri — blev planlagt bedre, end tilfældet er, ville der være arbejdskraft nok, og man ville ikke have de vanskeligheder, man påstår eksisterer. Med de foranstaltninger, man nu overvejer at gennemføre, vil det ikke forbavse mig, hvis man til efteråret må sige: den er blevet ravgal, der er blevet for stor arbejdsløshed, navnlig i byggesektoren, men der bliver også arbejdsløshed i andre fag, og nu må vi iværksætte beskæftigelsesforanstaltninger. Med planmæssighed har dette ikke noget at gøre, men socialt set er det i hvert fald reaktionært.

Ifølge forliget har regeringen givet tilsagn om, at den vil holde statens udgifter i indeværende finansår inden for en ramme af 8 540 mill. kr. Ja, det er også noget, jeg ikke forstår. Hvordan kan en regering lade sig pålægge en sådan håndfæstning? Regeringen burde dog forbeholde sig nogenlunde frihed til at disponere og til at komme til folketinget, hvis den skønner, at udgifter er nødvendige; så må folketinget tage stilling til dem. Men nu er det imellem 4 partier aftalt, at større må statsudgifterne ikke være. Det er ikke aftalt med folketinget, og det er ikke noget, der bliver vedtaget af folketinget, så her har det ærede medlem hr. Helge Larsen en del af forklaringen på, at jeg anser meget af det, man her gør, for grundlovsstridigt. Naturligvis, man kan

ikke komme med en bestemt grundlovsparagraf og sige, at det strider mod den, men det kan ikke være i overensstemmelse med junigrundlovens ånd og dansk demokrati, at 4 partier sætter sig hen ved en Langelinjemiddag og aftaler, at nu skal statens udgifter holdes inden for den og den ramme, og de må ikke forøges, det skal regeringen forpligte sig til.

Men i øvrigt, når jeg har talt om det grundlovsstridige, har jeg mest tænkt på den aftalte skatteskala for 1963-64. Se, det er jo en sag, der skal afgøres af folketinget, og den skal afgøres, når vi behandler udskrivningsloven, formodentlig i marts måned næste år. Nu har imidlertid i maj og juni måned 1962 4 af folketingets partier aftalt, hvorledes den lov skal se ud, og at den ikke må ændres; den skal være, som disse 4 partier har aftalt. Ja men det berører folketinget dets handlefrihed, og det kan ikke være tilladt, det må stride mod grundloven at berøve folketinget dets handlefrihed. Jeg ved godt, hvad man vil sige: de 4 partier har jo flertallet, og så er den sag i orden. Men den bemærkning hører ingen steder hjemme. Det forsvar er dårligere end intet forsvar, for det går forliget nemlig ikke ud på. Forliget går ud på, at medmindre alle disse 4 partier godkender en ændring i aftalerne, skal statsskatteskalaen for 1963-64 være som aftalt i udenrigsministeriet. Hvad vil det sige? Det vil sige, at hvis bare et parti af de fire siger: vi vil ikke være med til nogen ændring, så kan det ikke ændres.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup har citeret, hvad der står i betænkningen om det forbehold, der er taget over for dette. Ja, jeg ser mig således foranlediget nødsaget til at erindre om, at dette forbehold så noget anderledes ud end det forbehold, der oprindeligt blev aftalt ved de 4 partiers mere eller mindre hyggelige, intime forhandlinger. I det forbehold, der stod i den oprindelige forligsskitse, og som jeg gerne vil have tilladelse til at citere, står der:

„Generelt forbehold med hensyn til udskrivningsloven 1963-64. Det er herved en forudsætning, at den økonomiske situation, herunder udsigterne for valutastillingen, beskæftigelsen og prisudviklingen, efter de fire partiers enige opfattelse